

altenpflege.de Edition

Kratki priručnici za obrazovanje u njegovanju - Fokus na staračkom njegovanju

Theo Ahrens

Higijena i zaštita od infekcija u njezi starijih osoba

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografski podaci

Theo Ahrens – Kratka biografija

Theo Ahrens, rođen 1979. godine u blizini Minhena, je učitelj za zdravstvena zanimanja i angažovani predavač u oblasti zdravstvene njege. Nakon godinu dana volonterskog rada u bolnici, završio je obuku za zdravstvenog i bolničkog tehničara i stekao dragocjeno profesionalno iskustvo na odjelu intenzivne njege. Vođen željom da prenosi znanje, studirao je pedagošku njegu i 2009. godine počeo raditi kao učitelj u stručnoj školi u Minhenu. Theo je poznat po svom praktičnom i empatičnom pristupu nastavi, kojim priprema buduće njegovatelje za njihov zahtjevan posao. Privatno živi sa suprugom i dvoje djece u Berlinu i volonterski se angažuje za bolje uslove u obrazovanju za njegu.

Ova kratka knjiga je formulirana prema nastavnim planovima njegovih časova uz korištenje K.I. Prevodi su izvedeni automatski.

Izdavač altenpflege.de

Cijena DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Napomene i prijedloge za poboljšanje molimo šaljite na team@altenpflege.de.

1/1-2412181530

Sadržaj

1	Uvod	4
1.1	Ciljevi ovog kratkog udžbenika	4
1.2	Značaj higijene u njezi starijih osoba	4
1.3	Uloga njegovatelja u zaštiti od infekcija	5
2	Osnove higijene	6
2.1	Definicija i ciljevi higijene	6
2.2	Vrste higijene	6
2.3	Pravni osnove higijene	7
2.4	Uloga Instituta Robert Koch (RKI) u oblasti higijene i zaštite od infekcija	8
3	Mikrobiološke osnove	9
3.1	Bakterije, virusi, gljive i paraziti – osobine i razlike	9
3.2	Putevi prenosa uzročnika bolesti	9
3.3	Lanac infekcije	10
3.4	Razlika između infekcije, kolonizacije i kontaminacije	11
4	Infektivne bolesti u oblasti njege starih osoba	12
4.1	Gripalne infekcije i influenza	12
4.2	Norovirusi i gastrointestinalne infekcije	12
4.3	Pneumonija (upala pluća) i preventivne mjere	13
4.4	MRSA, VRE i multirezistentni uzročnici	14
4.5	Tuberkuloza (TB) i preventivne mjere	15
4.6	Covid-19 (SARS-CoV-2) – Specifične zaštitne mjere i vakcinacije	16
5	Lična higijena njegovatelja	18
5.1	Značaj lične higijene	18
5.2	Higijena ruku	18
5.3	Lična zaštitna oprema (LZO) – zaštitna odjeća, maske, rukavice, zaštitne naočale	19
5.4	Značaj njege kože i prevencija kožnih oboljenja kod njegovatelja	20
6	Higijena ruku – Najvažnija mjera zaštite od infekcija	22
6.1	Značaj higijene ruku u prevenciji infekcija	22
6.2	5 trenutaka higijene ruku	22
6.3	Pranje ruku vs. dezinfekcija ruku – razlike i područja primjene	23
6.4	Praktična uputa za pravilno provođenje dezinfekcije ruku	24
7	Upotreba lične zaštitne opreme (LZO)	26
7.1	Definicija i značaj lične zaštitne opreme (LZO)	26
7.2	Vrste lične zaštitne opreme	26
7.3	Oblačenje i skidanje lične zaštitne opreme	27
7.4	Zbrinjavanje lične zaštitne opreme	28
8	Čišćenje, dezinfekcija i sterilizacija	29
8.1	Razlike između čišćenja, dezinfekcije i sterilizacije	29
8.2	Postupci dezinfekcije	29
8.3	Postupci sterilizacije	30
8.4	Primjena dezinfekcionih sredstava	30
9	Higijenske mjere u svakodnevnoj njezi	32
9.1	Higijenske mjere pri njezi tijela	32
9.2	Higijena pri zbrinjavanju rana	32
9.3	Higijenske mjere pri davanju injekcija i lijekova	33
9.4	Higijenske mjere pri posluživanju hrane i pića	34
10	Higijena prostora i okoline u ustanovama za njegu	35
10.1	Značaj higijene okoliša za prevenciju infekcija	35
10.2	Planovi čišćenja i dezinfekcije	35
10.3	Postupanje s tekstilom i rubljem	36
10.4	Zbrinjavanje otpada	37
11	Prevencija infekcija kod posebnih aktivnosti njege	38
11.1	Postupanje s pacijentima s kateterom	38
11.2	Higijena kod enteralne i parenteralne ishrane	39
11.3	Higijena pri njezi osoba s infektivnim oboljenjima	40
11.4	Mjere za prevenciju upale pluća	41
12	Izolacijske mjere i zaštitna izolacija	42
12.1	Indikacije za izolaciju	42
12.2	Vrste izolacije	42
12.3	Provođenje izolacije	43
12.4	Uloga njegovatelja u izolaciji	44
13	Dokumentacija i izvještavanje u oblasti higijene	46
13.1	Značaj dokumentacije u oblasti higijene	46
13.2	Dokumentacija mjera dezinfekcije	46
13.3	Prijavljivanje izbijanja zaraznih bolesti	47
13.4	Izveštavanje i primopredaje o higijenski relevantnim informacijama	48
14	Etički i pravni aspekti higijene i zaštite od infekcija	49
14.1	Pravo na samostalno donošenje odluka stanovnika i prisilne mjere za higijenu	49
14.2	Pravne odredbe	49
14.3	Odgovornost njegovatelja u poštivanju higijenskih propisa	50
14.4	Postupanje s etičkim sukobima u oblasti higijene i zaštite od infekcija	51
15	Uloge i odgovornosti u upravljanju higijenom	53
15.1	Uloga higijenskog referenta u ustanovi za njegu	53
15.2	Odgovornost njegovatelja za sprovođenje higijenskih mjera	53
15.3	Značaj timskog rada za primjenu higijenskih standarda	54
15.4	Saradnja s eksternim stručnjacima za higijenu	55
16	Obuke i usavršavanja u oblasti higijene	56
16.1	Značaj obuke i usavršavanja o higijenskim mjerama	56
16.2	Sadržaji higijenskih obuka	56
16.3	Formati obuke	57
16.4	Značaj obuke u okviru osiguranja kvaliteta	58
17	Primjeri iz prakse i primjene u praksi	59
17.1	Studija slučaja: Postupanje s korisnikom s MRSA	59
17.2	Studija slučaja: Mjere u slučaju izbijanja norovirusa u staračkom domu	60
17.3	Studija slučaja: Provođenje površinske dezinfekcije nakon izbijanja infekcije	61
17.4	Refleksija prakse njege na osnovu primjerâ slučajeva	62

1 Uvod

1.1 Ciljevi ovog kratkog udžbenika

Ovaj kratki udžbenik ima za cilj da budućim njegovateljima starih osoba pruži temeljno znanje o higijeni i zaštiti od infekcija i time doprinese poboljšanju kvaliteta njege. Cilj mu je razviti praktično razumijevanje svakodnevnih higijenskih mjera i objasniti njihov značaj za stanovnike i njegovatelje.

Nudi kako teorijske osnove tako i detaljna uputstva za primjenu u svakodnevnom radu njege. Relevantne teme kao što su lična higijena, okolišna higijena, prevencija infekcija i rukovanje ličnom zaštitnom opremom obrađuju se na praktičan način.

Pored toga, udžbenik potiče svijest o pravnim i etičkim aspektima higijenske prakse. Dalji fokus je na prenošenju znanja o specifičnim zaraznim bolestima i njihovoj prevenciji kroz ciljne mjere.

Sadržaji obuka i usavršavanja u području higijene trebali bi osigurati kontinuirani razvoj osoblja u njezi. Ovo znanje podržava njegovatelje u donošenju odgovornih odluka i aktivnom doprinosu zdravlju i sigurnosti stanovnika.

Na kraju, knjiga bi trebala služiti kao pouzdan resurs za sigurnije i efikasnije oblikovanje profesionalnog svakodnevnog života i poboljšanje kvaliteta njege u svim oblastima.

1.2 Značaj higijene u njezi starijih osoba

Higijena zauzima centralnu ulogu u njezi starijih osoba, jer su starije osobe zbog slabijeg imunološkog sistema podložnije infekcijama. Širok spektar uzročnika, uključujući bakterije, viruse, gljivice i parazite, može se proširiti u ustanovama za njegu, što povećava rizik od izbijanja infekcija.

Poštivanje strogih higijenskih mjera štiti ne samo stanovnike nego i njegovatelje od prenosivih bolesti. Infekcije u ustanovama za njegu mogu imati teške posljedice, kao što su duži boravak u bolnici, povećana morbiditetnost i u najgorem slučaju mortalitet.

Efektivna zaštita od infekcija počinje s ličnom higijenom njegovatelja i uključuje dosljednu primjenu dezinfekcije ruku i nošenje lične zaštitne opreme. Higijena okoline, kao što je redovno čišćenje i dezinfekcija prostorija, također je ključna za eliminaciju izvora uzročnika.

Higijena nije samo preventivna mjera, već i doprinosi promociji blagostanja i kvaliteta života stanovnika. Ona osigurava da stanovnici mogu živjeti u čistom, sigurnom i dostojanstvenom okruženju.

Pored fizičke zaštite, higijena garantuje i socijalnu sigurnost. Stanovnici i članovi porodice stižu povjerenje u kvalitet njege kroz poštivanje higijenskih standarda. Ovi standardi također jačaju profesionalnu svijest i osjećaj odgovornosti kod negovatelja.

Ukupno, značaj higijene značajno doprinosi sigurnosti i kvalitetu njege starijih osoba i predstavlja nezamjenjiv instrument za očuvanje zdravlja svih učesnika u ustanovi za njegu starijih osoba.

1.3 Uloga negovatelja u zaštiti od infekcija

Negovatelji su ključni akteri u zaštiti od infekcija. Oni snose odgovornost za provedbu i kontrolu higijenskih mjera u svakodnevnom radu. Ovdje djeluju kao uzori i multiplikatori. Njihovo ponašanje utječe na higijensku praksu svih zaposlenika u ustanovi za njegu.

Dnevna praksa započinje temeljitom primjenom higijene ruku. Razumijevanje i primjena pet trenutaka higijene ruku od presudne su važnosti. Ngovatelji moraju osigurati da se zaštitna odjeća ispravno koristi i zbrinjava. Ovo minimizira širenje potencijalno opasnih uzročnika.

Ngovatelji su također odgovorni za provođenje obuka i svijest o higijenskim standardima. Kroz kontinuiranu edukaciju održavaju aktualnost svog higijenskog znanja. Moraju biti sposobni prepoznati izvore opasnosti i smanjiti rizik od infekcija odgovarajućim preventivnim mjerama.

Dokumentacija higijenskih mjera, npr. ciklusa dezinfekcije, je esencijalna kako bi se dokazalo poštivanje standarda. Neprekidna dokumentacija također podržava praćenje u slučaju izbijanja infekcija.

Ngovatelji su također u direktnom kontaktu s higijenskim povjerenicima i surađuju u razvoju higijenskih koncepata i smjernica. Doprinosu donošenju odluka u njezi iznoseći svoja praktična iskustva i stručnost iz svakodnevnog rada.

Na kraju, negovatelji su presudno odgovorni da stanovnici i rodbina razumiju važnost higijene. Oni informiraju i educiraju kako bi zajednički proveli mjere za prevenciju infekcija. Zaštita zdravlja stanovnika uvijek je u centru njihovog djelovanja.

2 Osnove higijene

2.1 Definicija i ciljevi higijene

Higijena označava mjere za prevenciju bolesti, posebno za izbjegavanje infekcija. U fokusu je zaštita ranjivih grupa, kao što su starije osobe, ograničavanjem širenja uzročnika bolesti. U gerijatrijskoj njezi higijenske mjere su ne samo esencijalne za zdravlje stanovnika, već i za osoblje koje pruža njegu.

Centralni ciljevi higijene su osiguranje čistoće i sprječavanje zaraznih bolesti. Ciljanim mjerama smanjuje se rizik od prijenosa uzročnika. To uključuje pridržavanje osobnih higijenskih standarda, korištenje zaštitne opreme i pravilno čišćenje i dezinfekciju površina i predmeta.

Higijena ima preventivne i reaktivne pristupe: Preventivnim pristupom se treba izbjegavati izbijanje infekcija kontinuiranom primjenom higijenskih mjera. Reaktivno, higijena uključuje suzbijanje i liječenje u slučaju pojave infekcija. Dugoročno, optimalna higijena služi povećanju kvaliteta života starijih osoba i smanjenju izostanaka zbog bolesti kod osoblja.

U gerijatrijskoj njezi pridržavanje specifičnih higijenskih standarda je odlučujuće. Ovi standardi štite ne samo od svakodnevnih infekcija, već i od ozbiljnijih, kao što su one uzrokovane multirezistentnim uzročnicima. Pored ovih mjera, povećavanje svijesti i obuka osoblja za njegu su od suštinske važnosti kako bi se osigurale aktuelne i efikasne higijenske mjere i kontinuirano prilagođavale.

2.2 Vrste higijene

Higijena obuhvata različite oblasti koje zahtijevaju specifične mjere. U njezi starijih osoba, lična, socijalna, institucionalna i higijena okoline igraju ključnu ulogu.

Lična higijena fokusira se na ličnu njegu i čistoću njegovatelja i štićenika. To uključuje redovitu higijenu ruku, pažljivu njegu tijela i korištenje lične zaštitne opreme. Ove mjere štite i njegovatelje i štićenike od prenošenja uzročnika bolesti.

Socijalna higijena odnosi se na zajednički život i interakciju unutar ustanove za njegu. Promovira mjere koje štite zdravlje u zajednicama, kao što je izbjegavanje bliskosti kod zaraznih bolesti i pridržavanje etikete pri kašljanju ili kihanju. Informacione kampanje i obuke jačaju razumijevanje i prihvatanje ovih mjera.

Institucionalna higijena odnosi se na sistematske mjere unutar ustanova za njegu. Radi se o uspostavljanju i provođenju higijenskih smjernica koje se moraju redovito ažurirati. Tu spadaju planovi čišćenja i dezinfekcije, obuka zaposlenika i kontrola pridržavanja higijenskih standarda.

Higijena okoline fokusira se na čistoću i njegu fizičkog okruženja ustanova za njegu. Ovo obuhvata redovito čišćenje i dezinfekciju površina i opreme, kao i pravilno odlaganje otpada. Dobro održavano fizičko okruženje smanjuje širenje uzročnika bolesti i stvara sigurno okruženje i za štićenike i za osoblje. Ove različite vrste higijene su međusobno povezane i zahtijevaju cjelovit pristup kako bi se efikasno provodile. Samo koordiniranom primjenom mogu optimalno doprinijeti prevenciji infekcija i zaštiti svih uključenih u njegu starijih osoba.

2.3 Pravni osnove higijene

Zakon o zaštiti od infekcija (IfSG) predstavlja osnovu za sve higijenske mjere u njezi starih osoba. Cilj mu je spriječiti prenosive bolesti kod ljudi i spriječiti njihovo dalje širenje. Za ustanove njege posebno je značajan § 36 IfSG, koji postavlja specifične zahtjeve za zajedničke ustanove kako bi se osigurao adekvatan nivo higijene.

Higijenske uredbe pokrajina konkretiziraju opće zahtjeve IfSG. Ove pokrajinske uredbe detaljno reguliraju mjere za osiguranje higijene u ustanovama njege. One obvezuju ustanove da izrade higijenski plan, koji obuhvaća mjere za prevenciju infekcija i upravljanje infekcijama. Higijenski plan mora se redovno pregledavati i prilagođavati savremenim naučnim standardima.

Njegovatelji su obvezni provoditi standarde utvrđene u IfSG i higijenskim uredbama. To uključuje i sudjelovanje u redovitim obukama i usavršavanjima kako bi bili informirani o aktuelnim higijenski relevantnim razvojnim događanjima i mjerama. Ustanove moraju osigurati da su svi zaposlenici u potpunosti informirani o važećim higijenskim smjernicama i da ih primjenjuju u praksi.

Dalje, pravni temelji propisuju da pri prijemu novih stanara moraju se provoditi detaljne higijenske pouke kako bi se osigurale individualno potrebne mjere zaštite od infekcija. U slučaju pojave infekcije koja se mora prijaviti, propisuje se hitno prijavljivanje zdravstvenom uredu kako bi se omogućilo brzo suzbijanje potencijalnih izbijanja.

Nepostupanje u skladu sa zakonskim higijenskim standardima može imati pravne posljedice. Kršenja IfSG ili higijenskih uredbi smatraju se prekršajem i mogu biti kažnjena novčanim kaznama. Stoga je tačno poznavanje zakonskih odredbi za svakog njegovatelja neophodno.

2.4 Uloga Instituta Robert Koch (RKI) u oblasti higijene i zaštite od infekcija

Das Robert Koch-Institut (RKI) igra centralnu ulogu u oblasti higijene i zaštite od infekcija u gerijatrijskoj njezi. Kao centralna ustanova Savezne vlade za praćenje i prevenciju bolesti, RKI razvija preporuke i smjernice kako bi kontrolisao i smanjio širenje zaraznih bolesti.

Jedan od glavnih zadataka RKI-a je izrada i ažuriranje higijenskih smjernica. Ove smjernice se zasnivaju na aktuelnim naučnim saznanjima i služe kao osnova za izradu higijenskih planova u ustanovama za njegu. One pokrivaju različite aspekte zaštite od infekcija, uključujući higijenu ruku, mjere dezinfekcije i rukovanje ličnom zaštitnom opremom.

U oblasti monitoring epidemiološke situacije zaraznih bolesti, RKI prati prikupljanjem, analizom i ocjenjivanjem relevantnih podataka. Stečena saznanja pomažu u identifikaciji trenutnih rizika od infekcija i omogućavaju preduzimanje ciljanih mjera za sprečavanje širenja patogena u svakodnevnoj njezi.

RKI blisko sarađuje sa zdravstvenim službama i drugim javnim zdravstvenim ustanovama u cilju brzog prepoznavanja i suzbijanja epidemija. U slučaju pojave zarazne bolesti koja se mora prijaviti u ustanovi za njegu, RKI pruža stručna znanja i podršku za preduzimanje efikasnih kontrolnih mjera.

Obuke i informativni materijali RKI-a predstavljaju važne resurse za njegovatelje. Ovi sadržaji senzibilisu na postojeće rizike i prenose preporuke za praktično djelovanje. One doprinose kontinuiranom usavršavanju osoblja u njezi i podržavaju pravilnu primjenu higijenskih mjera u svakodnevnom radu.

Dodatno, RKI podržava istraživanja u oblasti zaštite od infekcija i higijene. Kroz naučne studije generišu se nova saznanja koja vode ka poboljšanju higijenskih standarda. Ova istraživačka saznanja se ugrađuju u preporuke RKI-a i garantuju da su mjere zasnovane na najnovijim naučnim saznanjima.

Ukupno gledano, RKI osigurava da ustanove za njegu imaju potrebne informacije i alate za osiguranje efikasne prevencije infekcija. On djeluje kao važna spona između nauke, zdravstvene politike i prakse njege, kako bi se dugoročno zaštitilo zdravlje stanara kao i osoblja u njezi.

3 Mikrobiološke osnove

3.1 Bakterije, virusi, gljive i paraziti – osobine i razlike

Bakterije su jednoćelijski mikroorganizmi koji su prokariotski, što znači da nemaju jedro. Razmnožavaju se putem diobe ćelija i mogu samostalno preživjeti i rasti. Mnoge bakterije su bezopasne ili korisne, ali neke mogu uzrokovati bolesti. Antibiotici mogu biti djelotvorni kod bakterijskih infekcija tako što blokiraju rast ili ubijaju bakterije.

Virusi su mnogo manji od bakterija i sastoje se od genetskog materijala, bilo DNA ili RNA, koji je okružen proteinskom ovojnicom. Oni su obavezni paraziti, što znači da im je potrebna ćelija domaćina za razmnožavanje. Virus prodiru u ćelije i koriste ćelijski mehanizam za replikaciju, često na štetu ćelije domaćina. Postoje antivirusni lijekovi, no njihov razvoj je teži nego kod antibiotika.

Gljive su eukariotski organizmi koji mogu biti jednoćelijski kao kvasci ili višećelijski kao plijesni. Imaju jedro i razmnožavaju se putem stvaranja spora ili kvasanjem. Gljive mogu uzrokovati oportunističke infekcije kod imunokompromitiranih osoba kao i površinske infekcije poput infekcija kože i noktiju. Za liječenje se koriste antimikotici.

Paraziti su organizmi koji žive na račun domaćina i mogu biti jednoćelijski, poput protozoa, ili višećelijski organizmi poput crva. Često ciljaju ljudski organizam kako bi došli do hranjivih tvari, što može uzrokovati bolesti. Za liječenje parazitskih infekcija često se koriste antiparazitska sredstva koja su posebno prilagođena vrsti parazita.

Bitne razlike postoje u strukturi ćelije, replikaciji i mogućnosti liječenja različitih tipova uzročnika. Bakterije su složenije i posjeduju strukture poput ćelijskih zidova; virusi su jednostavniji i trebaju domaćina; gljive i paraziti su različito složeni eukarioti sa specifičnim životnim ciklusima i odbrambenim mehanizmima. Znanje o tim razlikama određuje strategije prevencije i liječenja infekcija u njezi starijih osoba i ključno je za efikasnu zaštitu od infekcija.

3.2 Putevi prenosa uzročnika bolesti

Klice bolesti mogu se prenositi na različite načine. U suštini, razlikujemo direktne i indirektne puteve prenosa.

Direktan prenos se dešava neposredno sa zaražene osobe na drugu. Primjeri za to su:

- **Kontaktni prenos:** Infekcije putem dodira ili kontakta sa kožom, kao kod herpesa simpleksa ili šuge.
 - **Kapljična infekcija:** Kroz kašalj, kihanje ili govor, uzročnici dolaze putem kapljica pljuvačke na sluznice drugih osoba, kao kod gripe ili Covid-19. Indirektan prenos se odvija preko kontaminiranih posrednika:
 - **Fomiti:** Predmeti ili površine koje su došle u dodir sa infektivnim materijalom, mogu prenositi uzročnike. Tipični primjeri su kvake na vratima ili posteljina.
 - **Vektori:** Insekti ili životinje koje prenose uzročnike s jednog domaćina na drugog. Jedan primjer je prenos malarije putem komaraca.
- Aerosoli** imaju posebnu ulogu u prenošenju. To su fine čestice koje duže vrijeme lebde u zraku i mogu se udisati na većim udaljenostima. Ovo je relevantno kod bolesti poput tuberkuloze ili ospica.
- Razumijevanje ovih puteva prenosa je esencijalno za razvoj efikasnih higijenskih mjera u njezi starijih osoba, kako bi se spriječile infekcije i sačuvalo zdravlje stanovnika i osoblja.

3.3 Lanac infekcije

Infekcijski lanci opisuju put patogena od izvora preko puta prijenosa do primaoca. Da bi se spriječile infekcije, mora se prekinuti barem jedna karika ovog lanca.

Izvor infekcije predstavlja izvor patogena. To mogu biti zaraženi ljudi, životinje ili kontaminirani predmeti i materijali. Jednostavni primjeri su zaraženi štićenici u ustanovama za njegu ili kontaminirani medicinski uređaji.

Put prijenosa je put kojim patogen dolazi od izvora infekcije do primaoca. Postoje direktni prijenosi, kao što je direktan kontakt pri njezi jednog štićenika, kao i indirektni prijenosi preko kontaminiranih predmeta ili zraka, kao što su primjerice aerosoli.

Primalac je osoba koja može biti zaražena. U ustanovama za njegu, to su prije svega štićenici, koji su često zbog starosti ili predhodnih bolesti sa oslabljenim imunitetom i stoga posebno osjetljivi na infekcije.

Efektivne higijenske mjere u njezi starih ljudi imaju za cilj prekidanje infektivnog lanca. Važne su mjere kao što su dezinfekcija površina, poštivanje higijene ruku i upotreba lične zaštitne opreme. Također, obuke njegovatelja za prepoznavanje i primjenu potrebnih mjera doprinose prekidu infektivnog lanca, čime se minimizira rizik od širenja infekcija. Svaka strateška intervencija koja konkretno neutralizira izvor infekcije, ometa put prijenosa ili štiti primaoca, značajno smanjuje vjerovatnoću širenja infekcije.

7 Ovo je samo pregled

Cijelu knjigu možete pronaći na <https://www.altenpflege.de> za registrovane korisnike. Registracija i korištenje su besplatni. Ko se ne želi registrovati, može iznos naveden na stranici 2 uplatiti putem Paypala na buchhaltung@factsoft.de, navodeći pri tome i naziv knjige i e-mail adresu. Zatim će putem e-maila dobiti PDF.

Pored besplatnog pristupa skraćenim priručnicima, registracija na [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) omogućava prijavu za poslove direktno putem stranice. Također, omogućava i besplatno postavljanje oglasa za posao. Postanite i vi dio [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) zajednice.